

एवमिति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ भावितं वर्धितं ॥ १२ ॥ प्रधानतः प्राधान्येन अर्थवर्गः धनकोशः मत्संस्थः मदधीनः ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥

वैशंपायन उवाच एवं श्रुत्वा तु पुत्रस्य प्रज्ञाचक्षुर्नराधिपः ॥ कणिकस्य च वाक्यानि तानि श्रुत्वा स सर्वशः ॥ १ ॥ धृतराष्ट्रो द्विधा चित्तः शोकात्तः समपद्यत ॥
दुर्योधनश्च कर्णश्च शकुनिः सौबलस्तथा ॥ २ ॥ दुःशासनश्चतुर्थास्ते मंत्रयामासुरेकतः ॥ ततो दुर्योधनो राजा धृतराष्ट्रमभाषत ॥ ३ ॥ पांडवेभ्यो भयं न स्यात्तान् विवासयतां भवान् ॥ निपुणेनाभ्युपायेन नगरं वारणावतं ॥ ४ ॥ धृतराष्ट्रस्तु पुत्रेण श्रुत्वा वचनमीरितं ॥ मुहूर्तमिव संचिंत्य दुर्योधनमथाब्रवीत् ॥ ५ ॥
धृतराष्ट्र उवाच धर्मनित्यः सदा पांडुस्तथा धर्मपरायणः ॥ सर्वेषु ज्ञातिषु तथा मयित्वासीद्विशेषतः ॥ ६ ॥ नासौ किंचिद्विजानातिभोजनादिचिकीर्षितं ॥ निवेदयति नित्यं हि मम राज्यं धृतव्रतः ॥ ७ ॥ तस्य पुत्रो यथा पांडुस्तथा धर्मपरायणः ॥ गुणवान् लोकविख्यातः पौरवाणां सुसंमतः ॥ ८ ॥ सकथं शक्यतेऽस्माभिरपाकर्तुं बलादितः ॥ पितृपैता महाद्राज्यात्सहायो विशेषतः ॥ ९ ॥ भृता हि पांडुनाऽमात्या बलं च सततं भृतं ॥ भृताः पुत्राश्च पौत्राश्च तेषामपि विशेषतः ॥
॥ १० ॥ ते पुरा सत्कृतास्ता तपांडुना नागराजनाः ॥ कथं युधिष्ठिरस्यार्थेन नो हन्युः सबांधवान् ॥ ११ ॥ दुर्योधन उवाच एवमेतन्मया तात भावितं दोषमात्मनि ॥ दृष्ट्वा प्रकृतयः सर्वा अर्थमानेन पूजिताः ॥ १२ ॥ ध्रुवमस्मत्सहायास्ते भविष्यति प्रधानतः ॥ अर्थवर्गः सहामात्यो मत्संस्थोऽद्य महीपते ॥ १३ ॥ स भवान् पांडवानां शुविवासयितुमर्हति ॥ मृदुनैवाभ्युपायेन नगरं वारणावतं ॥ १४ ॥ यदा प्रतिष्ठितं राज्यं मयिराजन् भविष्यति ॥ तदा कुंती सहापत्या पुनरेष्यति भारत ॥ १५ ॥
धृतराष्ट्र उवाच दुर्योधन ममाप्येतद्भृदिसंपरिवर्त्तते ॥ अभिप्रायस्य पापत्वान्नैवं तु विद्वणो म्यहं ॥ १६ ॥ न च भीष्मो न च द्रोणो न च क्षत्तानगौतमः ॥ विवास्यमानां कौंतेयाननुमंस्यंति कर्हिचित् ॥ १७ ॥ समाहिकौरवेयाणां वयं ते चैव पुत्रक ॥ नैते विषममिच्छेयुर्धर्मयुक्ता मनस्विनः ॥ १८ ॥ ते वयं कौरवेयाणामेतेषां च महात्मनां ॥ कथं न वध्यतां तात गच्छाम जगतस्तथा ॥ १९ ॥
दुर्योधन उवाच मध्यस्थः सततं भीष्मो द्रोणपुत्रो मयि स्थितः ॥ यतः पुत्रस्ततो द्रोणो भवितानात्र संशयः ॥ २० ॥ कृपः शारद्वतश्चैव यत एतौ ततो भवेत् ॥ द्रोणं च भागिनेयं च न सत्यक्ष्यति कर्हिचित् ॥ २१ ॥ क्षत्ताऽर्थवद्भस्त्वस्माकं प्रच्छन्नं संयतः परैः ॥ न चैकः स समर्थोऽस्मान् पांडवार्थेऽधिबाधितुं ॥ २२ ॥

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥